

brevens Befordring undtagen), maatte forundes samme Frihed for Skatter og andre Paalæg endnu udi 10 Aar eller til 1794 Aars Udgang for de tydske og til 1795 Aars Udgang for de danske Colonister, men at de efter saadan Tids Forløb blive pligtige at udrede de Skatter og andre Udgifter, hvorfor de da, enten efter deres Gaards Taxation til Hartkorn eller paa anden Maade maatte vorde ansatte. Denne Indstilling blev bifaldet ved kgl. Resolution af 9de Februar 1785. Ved en senere kgl. Resolution af 9de Mai 1787 blev derhos ligeledes 10 nye Frihedsaar tilstaaede Colonisterne paa Randbøll-Hede, og overtog den kongelige Kasse endnu i disse nye Frihedsaar Refusionerne for noget Hartkorn af Vorbasse- og Randbøll-Sogne, som i sin Tid var blevet inddraget under Colonierne.

I de nærmest paafølgende Aar maatte Rentekammeret erfare, at den i Forbindelse med de ved Resol. af 9de Februar 1785 og 9de Mai 1787 paa 10 Aar forlængede Friheder forbundne Forskrift, at Fæsterne skulle forbedre deres Steder og navnlig disses Bygninger, kun blev fyldestgjort for enkelte af disses Bedkommende, især paa Randbøll-Hede, der er bedre end Allheden, og i Forestilling af 1ste Marts 1796 gif Collegiet derfor over til en anden Behandling af disse Coloniesteder, idet Collegiet og Kongen, ved den i nærværende Sag uidentvilt vigtigste Resolution af 16de Marts 1796 (Bilag B), bifaldt, at de endnu ikke udfistede Colonier paa Allheden skulde specielt udfistes, forsaavidt de fandtes det værd, og de nødvendige Gaarde og Huse udflyttes samt med Brønde forsynes; at alle Colonisternes Jorder, saavel paa Allheden som paa Randbøll-Hede, skulde, under en duelig Landinspecteurs Bestyrelse, taxeres og ansattes saaledes, at 5 Edr. Land bedste Jord eller til Taxten 24 regnedes for en Lønde Hartkorn, at alle Coloniegaardene strax

efter Skyldsatningen skulde betale de kongelige Skatter af Hartkornet, nemlig i de 3 første Aar $\frac{1}{3}$ Deel, i de 3 næste Aar $\frac{1}{2}$ Deel og i de 3 følgende $\frac{2}{3}$ Dele, men i det 10de Aar og siden fremdeles Skatternes fulde Beløb efter Hartkornet, at Colonisterne derimod først i det 14de Aar efter Skyldsatningen skulde paalægges en fast jorddrøttlig Afgift, som i 3 nærmere bestemte Terminer maatte stige indtil 6 Rd. af hver Lønde Hartkorn, altsaa i hver Termin paalægges 2 Rd., hvorimod de Intet skulde betale til Præsten, Skoleholderen eller Retstens Betjente, **og skulde alle Colonisterne saaledes gives fuld Eiendom** paa deres Gaarde og Huse, mod at lade Bygningerne forstikke i Brandkassen.

Ved kongelig Resolution af 18de Juni 1802 (Bilag C) blev det dernæst bestemt, at Allhedens og Randbøll-Hedes Colonier, efter den af Amtmand Selmer og Landinspecteur Rynde foretagne Taxation, blev at ansatte til Hartkorn saaledes, at 4 (skedetfor efter Resolution af 16de Marts 1796 fem) Lønder Land til Taxten 24 ansattes til 1 Lønde Hartkorn, og at Colonisterne, paa den ved nyssnævnte Resolution bestemte Maade, skulde svare Skatter og Afgifter af Hartkornet fra Begyndelsen af Aaret 1803. Resolutionen af 1802 indeholdt iøvrigt detaillerede Bestemmelser om Udskiftningen af Coloniebyerne og Afgivelse af en betydelig Deel til disse henlagte Hedeskræninger til Stovkultur, hvorhos det paa lagdes Rentekammeret, naar Udskiftningerne vare foretagne og de øvrige fornødne Foranstaltninger søiede, at indkomme med nærmere Forestilling om, paa hvilken Maade og under hvilke Vilkaar Colonisterne, efter det i Resolutionen af 16de Marts 1796 meddeelte Løfte, kunde opnaae fuld Eiendom paa deres Gaarde og Huse.